

PORODICNI ODNOSI

Uvod

Vecina nas zeli da zivi dobro uravnotezen zivot. Za sada je vazno da shvatimo da covekov zivot postoji na dva plana - horizontalnom i vertikalnom. Na horizontalnom planu mi kontaktiramo jedni sa drugima. Na vertikalnom planu kontaktiramo sa Bogom. Ova dva plana stoje na cvrstoj, centralnoj osi.

Veoma cesto nalazimo da nas horizontalni plan nije u redu, da smo se posvajali sa prijateljem i trazimo nacin da ispravimo taj plan svog zivota. Nadjemo se izvan ravnoteze pa pokusavamo da preuredimo ili prilagodimo nase medjuljudske odnose da bismo dostigli ekvilibrijum. Izgleda kao da uvek pokusavamo svoj zivot da vratimo u ravnotezu. Kao da teskoca lezi u tome sto se dva nova problema javljaju cim jedan resimo. Izgleda nemoguće održati ispravne odnose sa svima.

Na primer, stvari mogu dobro ici na poslu, ali je situacija kod kuce jadna. Tada radimo na situaciji u kuci i postignemo olaksanje, ali tada sve pocne da se rusi na poslu. Nadjemo se u stalnoj borbi da bismo postigli i održali horizontalni balans.

U stvarnosti, pak, odgovor za dobro uravnotezen zivot ne lezi u ispravljanju horizontalnog plana. Odgovor je u ispravljanju vertikalnog plana naseg zivota. Ispravan odnos sa Bogom utiace na svaki drugi odnos koji imamo i tako dovesti horizontalni plan u ravnotezu. Isus je rekao: "Starajte se najpre za kraljevstvo Bozje i za pravdu Njegovu, a ono ce vam se sve dodati" (Matej 6:33).

Slabost psihologije je u tome sto se psiholog koji tezi da vam pomogne u vasim medjuljudskim odnosima veoma cesto bavi samo simptomima. Srce problema lezi u vasem odnosu sa Bogom i dok on nije u redu nista drugo ne moze biti u redu.

Kada se okrenemo Bozjoj Reci, vidimo da ispravan odnos sa Bogom mozemo postici samo ako se svim srcem predamo Isusu Hristu kao Gospodu i Spasitelju.

U Bibliji takodje vidimo da moramo ziveti u poslusnosti prema principima koje je Bog odredio ako zelimo da imamo dobre odnose medju sobom. Rec nas uci od Boga uspostavljenim specificnim principima koji nam donose ljubav i harmoniju u porodicu.

Ovo kratko proucavanje Kolosanima 3. i Efescima 6. bazira se na vaznim

principima ucvrscivanja porodicnih odnosa sa predlozima za prakticnu primenu. Neka vas ova knjiga ohrabri u daljem proucavanju Bozje Reci u kojoj se nalaze Bozje zapovesti i njegovi mnogobrojni blagoslovi.

Istiniti test

Istiniti test hriscanstva nije u crkvi nego kod kuce. Nije kako sveto ili pobožno mozemo delovati u crkvi, nego kako nase hriscanstvo deluje u prakticnim, svakodnevnim zivotnim situacijama.

Ako ne mogu ziveti hriscanski zivot kod kuce, onda sam samo folirant kada sam napolju. Nije tesko izgledati i ponasati se kao hriscanin kada dodjemo u crkvu. Dodjemo, pevamo, slavimo Gospoda, postanemo "u Duhu". Ne kazem da smo neiskreni, ali se to mora takodje pokazati i kod kuce.

Treba da zivim hriscanski zivot pored onih koji su mi najblizi, o koje se svakodnevno cesem ramenima. Moj odnos sa Hristom bi trebalo definitivno da utice na moj odnos sa zenom. I zbog mog odnosa sa Hristom trebalo bi da imam bolji odnos sa svojom decom.

Dr Parker, poznati sluzitelj, govorio je u crkvi u Cikagu. Nakon nekoliko veceri sluzbe, na kojoj je Gospod blagosiljao proucavanje Reci, doslo je vreme razgovora. LJudi su bili zamoljeni da govore o blagoslovima koje su primili kroz sluzbu dr Parkera i kroz Bozju Rec. Jedna gospodja je ustala i rekla:

"Ja sam tako zahvalna za ove casove i za ono sto su oni ucinili za mene! Tako sam zahvalna sto me Bog voli! Tako sam zahvalna za odnos sa Bogom koji imam u Isusu Hristu!"

Vec je htela da sedne a dr Parker ju je upitao: "Samo momenat. Recite mi nesto u vezi s tim novim odnosom u Isusu Hristu, kako to utice na vas dom? Da li vas to cini boljom majkom? Da li vas to cini boljom suprugom? Da li ste zbog svog odnosa sa Hristom pazljiviji prema svom muzu? Da li vas je to zaista ucinilo boljom zenom i domacicom?"

Osetio je da ga je neko povukao za kaput a sluzitelj iza njega je rekao: "Navali na te tacke brate! To je moja supruga!"

Nase hriscansko iskustvo bi trebalo da pronadje svoj izraz unutar nasih porodicnih odnosa. Ali, moramo priznati da u pocetku primena hriscanskih principa nije laka. Mi mozemo potvrditi istinu, priznati i zeleti ono sto je ispravno ali problemi nastaju pri pokusaju primene u praksi.

Spojiti dva zivota nikada nije lako. Uvek ima nekih poteskoca. Stoga su knjizare preplavljene knjigama o braku. LJudi kupuju ove knjige nadajuci se da ce otkriti neku tajnu formulu srecnog i mirnog zivota u svojim domovima.

To je slicno problemi kontrole tezine. Svako se pojavljuje sa novim semama koje obecavaju *pravi* odgovor. "Bez dijete i vezbanja mozete smrsaviti dvadeset kilograma! Veoma jednostavno! Samo posaljite 10 dolara za ove uzbudljive tajne." Mi uvek tragamo za tim lakim putem do srece i uspeha.

U stvarnosti, nema lakog puta. Uspesna i srecna veza zahteva mnogo rada. Spajanje dvaju zivota u jedan je tesko iskustvo.

Pavle je bio veoma mudar dok je davao ove primedbe govoreci: "A iznad svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savrsenstva" (Kolosanima 3:14). Jedino kroz Bozju ljubav koja radi kroz nase zivote - i kroz nase nastojanje da u njoj istrajemo - mozemo uopste dospeti do uspesnog, srecnog spajanja nasih dvaju zivota u jedan.

Realno i idealno

Svako od nas ima sopstvenu idealizaciju samog sebe. Postoji "stvarni" ti i "idealni" ti - ego i superego. Pretpostavimo da je stepen razlicitosti izmedju ega i superega kriterijum za dobro mentalno stanje neke osobe. Ako postoji velika udaljenost izmedju tebe realnog i tebe idealnog, ti si zabrinuta osoba - neurotik. Ako je razlika izmedju tebe realnog i idealnog mala, pretpostavlja se da si dobro prilagodjena osoba.

Ali ko je taj "stvarni" ti? Izgleda da to svi znaju osim tebe - zato sto si ti izgradio idealizaciju samog sebe. Postoji izreka "srecna supruga je najveći kompliment njenom muzu", zato sto na neki nacin on veruje da je on razlog njenoj sreći. "Idealni" ja je nacin na koji ja vidim samog sebe. "Realni" ja je nacin na koji me drugi vide. Veoma cesto su ove tacke gledista veoma udaljene. Meni je tesko da znam realnu istinu o sebi, i kao rezultat - nisam voljan i opirem se da prihvatim odgovornost ili krivicu za bilo koji problem koji moze postojati kod kuce.

"To zaista nije moja krivica!" Adam je rekao: "Zena, koju si pored mene (Ti) postavio " (Postanje 3:12). Uvek tezimo da razlog nasih neuspeha pripisemo nekom drugom. To nikada ne bi mogla biti moja greska. Ja zaista ne mogu biti kriv. "Kada bi se on samo popravio!" "Kada bi ona samo radila ono sto joj Bozja Rec kaze da radi, nas brak bi mogao biti srecan i uspesan!" Uvek trazimo od drugog da se menja jer ne vidimo potrebu da se sami promenimo. Uveren sam da u svakoj situaciji treba da postoji promena sa obe strane.

Razumevanje razlika

Biblija kaže: "stvori čoveka i ženu" (Postanje 1:27). Nije potreban mentalitet genija da bi se shvatilo da postoji razlika između muškog i ženskog. To svi shvatamo. Ali postoje važne razlike između polova koje ne uspevamo da shvatimo a moraju se shvatiti ako želimo da imamo srećan spoj dvoje ljudi.

Kada je Bog prvo stvorio čoveka, uočio je da sam, čovek nije potpun. Čovek sam za sebe nikada ne može biti potpun. Bog je rekao: "Nije dobro da je čovek sam" (Postanje 2:18). Bog je stvorio ženu da bi kroz nju čovek mogao steći i imati potpunost, partnerstvo, ljubav - što nije mogao naći u životinjskom carstvu. Jer, Adam je prebivao u životinjskom carstvu i Bog nije pronašao među životinjama nikakvu pomoć koja bi mu odgovarala. Bog je stvorio ženu da bi ona bila ta potpunost za čoveka.

Stvarajući ženu Bog ju je stvorio različitom po fizičkoj strukturi - čoveka kao većeg i jačeg, ženu kao manju i slabiju.

Zajedno sa fizičkim stvorene su i određene emocionalne razlike. Na emotivnom planu On je stvorio ženu sa većim senzibilitetom od čoveka. Emocionalno, muškarac je obično veoma grub. Njegove emocije su uzeg sprekttra. Ženin emocionalni spektar je prilično širok. Ona je sposobna za velika uzvišenja, ali i za velike nizine. Da, muškarac može biti uzbudjen ili deprimiran. Ali osnovno je da on ne može osećati ili postovati koliko žena. Čovek ne može postići ekstremne visine kao žena.

Ne verujem da u pogledu inteligencije postoje bilo kakve razlike između muškarca i žene. Verujem da su žene sposobne za veliko razumevanje i misaoni proces kao i muškarci, a mogu čak imati i malu prednost nad muškarcem u području koje zovemo intuicijom. Duhovno, naravno, čovek i žena su jedno u Božjim očima (Galatima 3:28).

Ali posto nas je stvorio sa različitim fizičkim karakteristikama i različitim emocionalnim spektrom, Bog je stvorio pravila odnosa između muškarca i žene. Poslušnošću prema ovim pravilima muškarac i žena mogu pronaći ispunjenje, radost i sreću u životu koju Bog želi da imaju.

Božja pravila reda

Verujem da te Bog voli i da ima divan plan za tvoj život. Uveren sam u to.

Verujem da Bog zeli da tvoj zivot bude ispunjen radoscu. Verujem da Bog zeli da ti zivot bude casa koja se preлива. Bog je mudar Otac pun ljubavi koji je zainteresovan za radost i sreću svoje dece. On je ozalosćen kada si ti nesrećan, obeshrabren ili imas problema. Verujem da Bog za tebe zeli potpun, bogat, izobilan zivot. Isus je rekao:

"Ja dodjoh da imaju ovce zivot i izobilje" (Jovan 10:10).

Tako je Bog uspostavio odredjene principe ili pravila u svojoj mudrosti, znajući kakvima nas je stvorio, znajući nase kapacitete, mogucnosti i potrebe. Uspostavio je svoja pravila i rekao: "Ovo je put do radosti, sreće, mira, ljubavi i bogatog zivota."

Nas problem je sto se u praksi ne slazemo uvek sa onim sto je Bog rekao. Mozda se u principu slazemo. Ali ubrzo se nadjemo na mestu gde se razilaze principi i primena. Tako, ako mene pitate da li verujem Bibliji - da. Da li ja uvek praktikujem ono sto Biblija nalaze - ne. A kada god prekršim jedno od pravila, ja sam onaj koji trpi posledice.

Bozja pravila su zaista pravila sreće. To su pravila uspeha. David je rekao: "Blazen (zaista srećan) covek (kome)... zakon Gospodnji omile i dan i noc o zakonu Gospodnjem misli. On je kao drvo sadjeno kraj vode zive, koje rod svoj daje kad mu vreme dodje, kome list ne vene, i sto god uradi sve mu od ruke ide" (Psalam 1:1-3). Mojsije je rekao Josui da uzme Bozji zakon i o Njemu da razmislija dan i noc, "jer ces tada biti srećan u pothvatima svojim i uspeces" (Josua 1:8).

Dok gledam pravila koja je Bog uspostavio, mogu reci: "Ja nikada ne bih mogao biti srećan dok to radim." Da, mogu se u srcu svadjati sa Bozjim pravilima, ali u stvarnosti nikada necu biti srećan dok ih ne poslušam. Svet je danas pun frustriranih ljudi. Oni imaju osećaj da ih zivot zaobilazi. "Mora u zivotu postojati vise od ovoga!" Postoji zahtev i potraga za ispunjenjem, za zadovoljstvom, za necim sto moze umiriti tu divlju unutrašnju ceznju.

To je rezultat svadje sa pravilima koje je uspostavio Bog i pokusaja da se sreća i mir pronadju izvan poslušnosti Bozjoj zapovesti. Bog je uspostavio odredjeni poredak. Ti se sa tim poretkom mozes svadjati, mozes se raspravljati sa njim, mozes ga prekršiti, ali neces nikada pronaci istinski mir, sreću i radost dok mu se ne pokoris.

Hriscanska etika

Prva tacka koju primecujemo u hriscanskoj etici je da ona zahteva reciprocnu

obavezu. U okviru etike grčkih filozofa, rimske pa čak i jevrejske kulture nije bilo reciprocne obaveze. Muz je bio apsolutni gospodar, a žena robinja koja nije imala nikakvih prava.

Hriscanska etika ne govori samo o obavezi žene prema mužu, nego također i o muzevljevoj obavezi prema ženi. Hriscanska etika ne nabroja samo obaveze dece prema roditeljima, nego i obaveze roditelja prema deci. Hriscanska etika ne definiše samo odnos sluga prema gospodarima, nego također i odnos i obavezu gospodara prema slugama.

Potrebno je da shvatimo da su uzrok i posledica duhovnih isto tako izvesni kao i fizickih zakona. Ako prekršis fizicki zakon gravitacije skacuci sa visokog krova, patices posledice. Isto tako ako prekršis duhovne zakone koji upravljaju tvojim odnosima, ne gine ti patnja. Grci su govorili: "Bogu je kocka uvek naklonjena." Ovim su zeleli reci da Boga ne mozes pobediti. Njegova Rec je sigurna.

Podredjivanje i ljubav

Žene bi trebalo da budu ekstremno zahvalne Isusu Hristu i hriscanstvu, jer pre dolaska hriscanstva njihova sreća je bila jedva malo iznad sreće roba.

Kada smo bili u Gvatemali, nestalo nam je benzina na putu za Antigu. Prijatelji koji su bili sa nama krenuli su auto-stopom da kupe nešto benzina. Dok smo mi gledali okolo i slavili Gospoda za velicanstvene lepote te zemlje, čuo sam suskanje u zbijanju na padinama te sumom gusto pokrivenih oblasti. Pogledao sam gore i video tri žene kako silaze sa planina. Čak nisam mogao videti ni stazu. Nosile su svaka na svojoj glavi velike sveznjeve granje, verovatno mnogo teske. Bile su u sumi i sekle drva ceo dan. A sada su nosile ove sveznjeve kući da bi mogle skuvati hranu.

U Izraelu smo mogli videti mnoge Beduine. Žene su bile u polju, orale, cupale korov, sadile, a za to vreme njihovi muževi su sedeli, čuvali ovce i pili kafu. Ove gvatemalske i izraelske žene su radile. One imaju veoma malo prava i privilegija.

Hriscanstvo je učinilo mnogo za ženu. U svojoj poslanici Kolosanima Pavle se prvo obraća ženama: "Žene, budite pokorne svojim muževima, kao što treba u Gospodu" (Kolosanima 3:18). Čuo sam žene kako kažu: "Toliko sam puno slusala o podređenosti da mi je već muka od nje!" Mnogo puta govoreći mnogo o necemu možemo sebe osloboditi od obaveze da uradimo nešto. Možemo veoma tecno i vesto govoriti o potrebi podredjivanja žene mužu. Žene se mogu skupiti i razgovarati o tome kako one "treba da se podrede." Ali govoreći o tome mogu osloboditi sebe od stvarne obaveze da to urade.

Postoji jedno mesto u Bibliji gde se opisuje kako je zena preuzela vodjstvo. A to se desilo u Edenskom vrtu - odonda smo u nevolji.

Bozje pravilo je da muz bude glava kuce a da se zena podredi muzu.

Naravno, postoji red. U ovom pravom redu muz treba da bude podredjen Hristu, kao sto je Hrist dobrovoljno podredio sebe Ocu. Kako je muz podredjen Hristu a zena muzu, zena je u stvarnosti podredjena Hristu kroz muza.

Bezbozni zahtevi

Ne verujem da Biblija zahteva od zene da se podredi bezboznim zahtevima muza. Plitka je glupost reci da bez obzira na to sta muz kaze ti treba da se pokoris jer si zena. Neko poucava po ovakvom konceptu govoreci da ce vas Gospod sacuvati od strasnih posledica ako se pokorite. Ja se ne slazem s tim.

Pavle je rekao: "Zene, budite pokorne svojim muzevima kao Gospodu" (Efescima 5:22). U 1.Korincanima Pavle iznosi citav lanac zapovesti. Muz je u stvari autoritet nad zenom, Hrist je glava nad muzem a Bog je autoritet nad Hristom (1.Korincanima 11:3).

Ako je ovaj lanac zapovesti slomljen bilo gde duz linije, Bozji red nestaje. Muz je glava nad zenom samo ukoliko je Hrist glava nad muzem. Ako Hrist nije glava nad muzem, tada zena treba da je pokorna prvo Hristu. Ona preskace slomljenu vezu. Petar je rekao sinedrionu: "Vise treba (grcki imperativ moramo) Boga slusati nego li ljude" (Dela 5:29).

To se primenjuje na odnos u kuci ako muz ima bezbozne zahteve prema svojoj zeni.

Pre svega, zena mora biti pazljivija prema covjeku sa kojim se vencava. Odredi da li je on ili nije vrsta osobe kojoj se mozes podrediti pre nego sto se vencias. Ako sada sumnjas u njegovo rasudjivanje ili mislis da je on sada tako glup, zasto si se uopste udala za njega? Mozda je jevrejska kultura bila u pravu dok je aranzirala brakove. Jevreji su rekli da tako vazna odluka kao sto je vencanje nikad ne bi trebalo da bude prepustena kapricioznim emocijama tinejdjera. Moram priznati da mnogi brakovi ne bi trebalo da postoje. Ipak, po bozanskom poretku stvari, Bozje pravilo je "zene, budite pokorne svojim muzevima."

Kako je to divno ako imate poboznog muza koji voli i trazi Gospoda! Koliko to cini laksim vas polozej podredjenosti njemu. Citao sam o muzu koji je jedno vece bio u baru sa prijateljima. Kada se bar zatvorio, on se opladio sa njima

da ce, ako svi podju sa njim kuci, on moci narediti svojoj zeni da se probudi i pripremi im veceru - i da ce sve to uraditi bez mrmljanja ili uzdisanja, nasmejana celo vreme. Momci su ga uzeli za rec.

Upali su u njegovu kucu oko dva sata nocu. Rekao je zeni da ustane i pripremi im veceru. Izisla je nasmejana, otisla u kuhinju bez imalo zaljenja i pripremila im hranu. Stavila je hranu na sto smejući se veoma radosno celo vreme. njegovi prijatelji nisu mogli verovati. Kada su isplatili opkladu, pohvalili su je.

"Mi smo se kladili sa tvojim muzem da nam neces pripremiti veceru. Izgubili smo, ali bilo je vredno videti! Kako mozes biti tako prijatna pod tako neprijatnim okolnostima?"

Ona je rekla: "Ja sam hriscanka. Ja volim Gospoda. Znam da necu ostati ovde bas dugo, jedva cekam da budem sa mojim Gospodom i radujem se sto cu prebivati sa njim na nebu."

"Moj muz nije hriscanin. njegova buducnost je toliko crna da sam mislila da cu ga uciniti sto sretnijim mogu dok smo jos ovde." Na muza je to toliko delovalo da je za nedelju dana prihvatio Gospoda.

Kada je Bog zapovedio da zena bude pokorna svom muzu, On je znao sve o njegovom muskom maco imiDu. Znao je za covekovu prirodnu zelju da oseca sposobnost resavanja stvari, da je on odgovoran za svoju snagu i sposobnosti. Nista vise mu ne prija od toga kada mu njegova zena kaze: "Duso, ti uradi sto ti mislis da je u redu zato sto ti ja verujem jer si ti najpametniji covek na svetu." Arno Pederson mi je ispricao pricu o pocecima Pederson kompanije za proizvodnju i promet namestaja za bebe. To se dogodilo jos tridesetih godina kada su odlucili da voze od svoje kuce u Burbanku na Svetski sajam koji se te godine odrzavao u San Francisku. Kako su kola bila potpuno natovarena a trebalo je da krenu, g-dja Pederson je rekla: "Arno, nemamo decja kolica." On je odgovorio: "Nema mesta za njih." Ona je rekla: "Moramo ih poneti, nikako ne mozemo ici na sajam bez njih."

Privezala ih je na vrh automobila i krenula na sajam. Nekoliko kilometara dalje na putu rekla je: "Arno, ti si najpametniji covek na svetu, sigurno si mogao dizajnirati kolica koja se mogu saviti tako da ih mozes staviti u prtljaznik automobila." Kada su se vratili sa sajma, on je radio nocima u svojoj garazi da napravi kolica. Kada je završio, svi susedi su zeledi takodje da ih imaju, i to je bio pocetak proizvodnje kolica na rasklapanje i Pederson kompanije za namestaj. Nije zeleo da razocara svoju zenu iako je znao da on nije najpametniji covek na svetu; zeleo je da njegova zena nastavi da veruje u to.

Priblizavanje jedno drugom

Kaze se da je brak 50-50% medjusobnog ulaganja. Ja sumnjam u to. Verujem da je brak 100-100% ulaganja. Ako dajes samo 50% tome, neces nikad uspeti. Obe strane moraju dati 100% da bi imale srecan i uspesan brak. Verujem da je Bozji poredak da muz bude glava porodice a da se zena podredi muzu kako je ugodno pred Gospodom.

Kao sto sam rekao, hriscanska etika uvela je reciprocnu obavezu. Hriscanska etika deklarise: "Muzevi, ljubite zene svoje, i ne budite osorni (grubi) prema njima" (Kolosanima 3:19). U grckoj ili rimskoj etici muz nije morao voleti svoju zenu. U stvari prema grckim filozofima, svaki covek je trebalo da ima suloznicu ili konkubinu za svoj uzitak i zenu da mu radja legitimnu decu.

Ali hriscanska etika kaze: "Muzevi, ljubite zene svoje." Ova rec "ljubav" je rec agape sto je ljubav koja sebe zrtvuje i koja daje.

Agape je vrsta ljubavi koju Bog ima za nas kada je toliko voleo svet da je dao (Jovan 3:16). Ovakvu vrstu ljubavi muz treba da ima za svoju zenu. U Efescima Pavle je to malo naglasio:

"Muzevi, ljubite svoje zene, kao sto je Hristos Crkvu ljubio, i sebe predao za nju" (Efescima 5:25). Kada je Bog dao ovu naredbu muzevima, On je znao za emocionalne potrebe zene. Jedna od njenih najvećih potreba je sigurnost saznanja da je njen muz najviše voli. Da je ona broj jedan i da on ne gleda niti zeli nijednu drugu zenu. Postoji u njenoj prirodi nesto sto trazi stalno potvrđivanje ovih cinjenica i recima i delima.

Muzevi cesto cuju sledec reci: "Da li moja kosa dobro izgleda?", "Da li mi je haljina u redu?", "Kako izgledam?" Ona zeli da cuje: "Duso, predivna si, ti si san, ti si najlepša žena na svetu, i ja te volim." Drugari, kada cemo se opametiti?

Ali, mi ponekad krenemo pogresnim putem u nasoj vezi. U stvari pocnemo raditi jedni protiv drugih. Mnogo puta umesto da se podredi svom muzu, zena se buni, suprostavlja njegovom autoritetu, izaziva njegovu mudrost i sud. Ovo na neki nacin unistava muzevljev muski ego. On stoga odgovara i reaguje isticuci svoj muski ego, postaje hladan i udaljen.

Sto muz postaje udaljeniji zena se vise buni protiv njegovog autoriteta a sto se ona vise buni, to se on vise udaljava. Uskoro ih svaka situacija gura dalje i dalje. Svaku odluku koju on donese ona izaziva i odbija. Svaka odluka donosi veliku eksploziju, veliku svadju, veliku podelu. Zbog toga je covek odbojan i nevoljan da pokaze ljubav prema svojoj zeni. Veoma je moguće da na toj tacki on cak ni nema ljubavi za nju. Oseca se potpuno hladnim.

Zena, pak, ne oseca nikakvu sigurnost, jer sigurnost dolazi sa ljubavlju. Posto joj nedostaje osecaj sigurnosti, ona misli:

"Kako mogu da mu se pokorim? Cak ne znam ni da li ga je briga za mene. On misli samo na sebe."

Okrenemo li taj proces, to priblizava coveka i zenu jedno drugom. Sto vise muz pokaze ljubavi prema svojoj zeni, to se ona vise oseca sigurnom. Sto postaje sigurnija u njegovu ljubav, tim pre se podredjuje njegovom autoritetu i Njegovim odlukama. Tako proces treba da se odvija u pravom pravcu.

Na nesrecu, ima previse supruznika koje ovaj proces vise odvaja nego sto ih priblizava jedno drugom. Ali sta dolazi prvo - kokoska ili jaje? Ko ce prvi popustiti? Da li ce on prvi pokazati ljubav ili ce se ona prva podrediti?

Obicno, muz ce reci: "Pokusao sam. Pokazao sam ljubav." Ali ona je pomislila: "Sada te imam! Sada cu da insistiram da bude po mom!"

Muz se boji da ce zena iskoristiti situaciju. Sa druge strane zena ce reci: "Ja sam mu se podredila, a on je uradio najgluplju stvar! Tako glupo!" Gde ce se to prelomiti? Prelomice se negde na sudu za razvod. Ti mozes da se udaljavas od svog supruznika ako nisi voljna da mu se priljubis ili da mu pokazes ljubav.

Idealno, sa problemom se treba suociti zajedno na kolenima, priznajući pred Gospodom neuspeh u ispunjenju njegovog zakona - zena treba da prizna svoj neuspeh u zahtevu da bude poslusna u podredjivanju svom muzu, kao sto treba u Gospodu, a muz treba da prizna da nije uspeo da voli svoju zenu kao sto Hrist voli crkvu, a zatim i svoju ogorcenost i grubost prema njoj. Tada muz i zena moraju traziti pomoc Svetog Duha da bi sledili biblijski princip.

"Boze, pomoz mi da joj pokazem takvu vrstu ljubavi u kojoj se moze osecati sigurnom da bi mogla da se podredi." "Boze, pomoz mi da se ne svadjam, da ne vicem kada mislim da radi nesto glupo, nego da svoja usta drzim zatvorena i da predjem preko toga znajući da iako izgubimo sve jos uvek imamo jedno drugo, ovu ljubav i Tebe. To je sve sto nam je potrebno, Gospode. Pomoz mi da budem u podredjenosti njemu i njegovom autoritetu."

Moc poslusnosti

Sledeci odnos na Pavlovoj listi je odnos deteta prema roditeljima. "Deco, slusajte roditelje svoje" (Kolosanima 3:20). Po Bozjem zakonu deci je bilo naredjeno da postuju svoje roditelje, da im cine cast i da im budu poslusna.

Pavle je rekao: "Deco, slusajte svoje roditelje u Gospodu, jer je to pravo. Postuj oca svoga i mater svoju (to je prva zapovest s obecanjem), da budeš srecan i da zivis dugo na zemlji" (Efescima 6:1-3).

Mnoga Bozja obecanja su uslovna. Ovo obecanje dugog zivota zavisi od toga da li postujes svog oca i svoju majku. Po zakonu, ako dete nije postovalo svoje roditelje ili im nije ukazivalo cast, mogli su ga izvesti pred staresine grada i reci: "Ja imam tvrdoglavo i buntovno dete. Ono je izjelica i pijanica." Tada bi to dete na smrt kamenovali. njegovi dani ne bi bili dugi na zemlji!

Prvobitna sreca deteta

Kada je Pavle pisao poslanicu Efescima, Rimaska imperija je veoma malo uvazavala decu. Otac je bio apsolutni autoritet u kuci do kraja zivota. Ako bi ti imao 50 godina, a da ti je otac bio ziv, ti bi jos uvek bio podredjen njemu. Otac je imao apsolutna prava nad decom, cak i u odnosu na njihov zivot ili smrt. On je mogao da ih ubije ako bi to zeleo. Mogao ih je prodati kao robove. Mogao je da uradi sta god je hteo sa svojom decom.

Pronadjeno je jedno pismo koje je tipicno za ovu apsolutnu kontrolu. Muz je otputovao u Aleksandriju poslovno. Napisao je pismo puno ljubavi svojoj zeni. Pisao joj je u vezi sa detetom koje je ona ocekivala, izvinjavajuci se zbog toga sto se zadrzao u Aleksandriji i nece biti kod kuce kada se bude porodila. Pisao je: "Ako je deca, zadrzi ga. Ako je devojica, izbaci je."

Mnoga deca su bila izbacena. Skoro svako vece u Forumu Rimljani su napustali decu koju nisu zeleli. Ujutro bi drugi dosli i pokupili tu decu da ih prodaju kao robove. Ljudi su veoma slabo uvazavali decu. Nije bilo neuobicajeno jedostavno izbaciti nezeleno dete napolje.

Pre rimske vladavine, u nekim ranijim periodima kanaanske zemlje gde je Bog doveo narod Izraela, zrtvovanje dece uopste nije bilo neobicno. U mnogim domovima koje su otkrili arheolozi pronadjeni su vrcevi sa decjim skeletima ugradjeni u zidove. To je bio znak dobre srece i dobar talisman da stavis svoju bebu u vrc i od njega ucinis deo zida kada gradis kucu. Zrtvovanje dece bila je uobicajena praksa.

Hriscanstvo je mnogo ucinilo za decu. Ucinilo je da postujemo i iskazujemo cast zivotu, naucilo nas je da volimo. Mozda mislis da je prirodno i instinktivno voleti svoje dete, ali postoje nehriscanske kulture koje ne pokazuju nimalo ljubavi za decu. Deca se smatraju teretom, obavezom i odgovornoscju.

Usred ovog rimskog koncepta Pavle pise: "Deco, slusajte svoje roditelje u

Gospodu, jer je to pravo" (Efescima 6:1). U 2.Timoteju 3:1 Pavle je rekao: "u poslednje dane ce nastati teska vremena." Jedan od znakova teskih vremena je da ce deca biti neposlusna svojim roditeljima (3:2). U svom pismu Rimljanima Pavle pise o ostecenom i bolesnom stanju nevernog sveta - o svetu koji je Bog predao izopacenom umu i necistoti. Dok Pavle nabraja strasne uslove trulog sveta, on pise o neposlusnosti roditeljima kao o znaku moralnog propadanja.

U Gospodu

Biblija kaze: "Deco, slusajte svoje roditelje." Obratite paznju da postoji kvalifikacija. "Slusajte svoje roditelje u Gospodu, jer je to pravo" (Efescima 6:1). To znaci da postoje roditelji koji nisu postovani. Bilo bi nemoguće postovati ih zbog nacina zivota kojim oni zive. Postoje neki zahtevi koje roditelji postavljaju a koji krse hriscansku svest ako se postuju. Dete nije obavezno da poslusa bezbozni zahtev svog roditelja. Postoje neki roditelji - koji uopste ne zasluuju da se zovu ocevima ili majkama - koji bi povelili svoju decu u svakojava bezbozna dela.

Savetovao sam mnoge nesrecne adolescentkinje koje su napastvovali ili zlostavljali njihovi ocevi. Za mene je to najstrasnija, bolesna stvar koju covjek moze da uradi. Mislim da zver ne bi ucinila nesto tako nisko. Zbog toga ne mislim da dete mora, zato sto je dete, da se pokorava takvoj vrsti pozude i ludosti.

Sta se dogadja u slucajevima kada moralni faktor nije dotaknut?

Na primer, zelim da idem u crkvu veceras, a moji roditelji kazu:

"Ne, bolje uradi svoj domaci zadatak", u tom slucaju bolje je uraditi svoj domaci zadatak. Ovde nije u pitanju moral.

"Deco, slusajte svoje roditelje u Gospodu." Kako je divno imati pobozne roditelje! Blizu vrha na mojoj listi zahvaljivanja u mom licnom zivotu je moje nasledje pobozne majke i oca. Kakva privilegija, kakav blagoslov, kakva dobrota Bozja prema meni sto sam imao roditelje koje sam mogao postovati, ukazivati im cast i slusati ih. Voleli su Boga duboko i sluzili Gospodu svim srcem celog zivota. Dom pun ljubavi je vrsta doma koju Bog zeli da imas za svoju decu.

Ja saosecam sa mnogim mladim ljudima sa kojima se bavimo danas. Nisam takav da krivim nekog drugog za moje greske. Verujem u prihvatanje odgovornosti za osobu kakva sam ja. Ista kisa pada na svakoga i isto sunce

sija na svakoga. Ima onih koji izlaze na kisu i slave Gospoda. Ima i drugih, koji kazu: "Prokletstvo! Opet pada kisa!" Ima onih koji kazu: "Kakav divan suncan dan!" Drugi kazu: "Izgleda da ce biti toplo i bedno." Nesto kise, nesto sunca. Sta ti radis sa tim? Kakav je tvoj stav prema okolnostima?

Ali ja mogu da razumem, zbog zivotne sredine u kojoj su odrasli, zasto su mnogi mladi ljudi takvi kakvi su danas. Ne koristim to kao izgovor. Ti ne bi smeo reci: "Moj otac je jeo kiselo grozdje pa su meni zubi utrnuli." Mozes se uzdici iznad svojih okolnosti. Hvala Bogu! To je jevandjelje Isusa Hrista.

Tvoj otac je mogao biti alkoholicar a majka prostitutka. Mogli su te ostaviti kada si imao jednu godinu. Mogao si ziveti na ulici, a ipak biti fantasticno, silno Bozje dete. Mozes se uzdici iznad bilo kakve zivotne sredine iz koje potices. Ne mozes nastaviti da krivis druge za ono sto jesi, ne mozes reci:

"Imao sam strasnu proslost! Imao sam tako mucan zivot kod kuce. Ne mogu biti nista drugo osim zle, bedne, svadjalacki nastrojene osobe. Ja sam ono sto jesam zbog njih!" Ne mozes potrositi svoj citav zivot izgovarajuci se zbog svog drskog stava i ophodjenja kriveci tvoje rano detinjstvo.

Kroz silu Svetog Duha mozes se uzdici iznad bilo koje vrste zivotne sredine iz koje potices. Mi vidimo uvek i iznova to delo. Kada se Isus Hrist bavi tobom, On te moze promeniti potpuno i uciniti novom osobom. Vise ne moras da se vadis na svoj "irski temperamenat." Nova priroda je sada tvoja kroz Isusa Hrista.

Jedno od divnih svedocanstava koje imamo priliku da posmatramo je dramaticna promena u zivotima mnogih mladih ljudi koji su prihvatili Isusa Hrista. To je toliko promenilo njihov stav kod kuce prema svojim roditeljima da su roditelji zauzvrat postali zainteresovani za ono sto je prouzrokovalo da njihovo dete Doni dozivi tako veliku promenu u svom zivotu. Kao rezultat, mnogi roditelji stigli su do iskustva novog zivota u Hristu. Bog je stvorio mnoge nove hriscanske porodice kao posledicu izmenjenog stava mladih ljudi koji su se vratili kuci. Roditelji su bili u mogucnosti da vide promenu koju Isus Hrist moze da ucini.

Ocevi i majke

Hriscanski moral nije samo: "Deco, slusajte roditelje svoje" nego i "Ocevi, ne razdrzujte sinove svoje, da ne postanu malodusni (obeshrabreni)" (Kolosanima 3:21). To je tragicno sto smo mnogo puta mi krivi za obeshrabrenost svoje dece.

Verujem da se dete moze obeshrabriti preteranim zabranjivanjem.

Mozemo postaviti previse "ne-ne" na njegov put.

Dok deca ne odrastu trebali biste osigurati vas dom za njih. Ako imate neke stvari sa kojima ne zelite da se dete igra ili da ih polomi, sklonite ih van njegovog domasaja, umesto sto ih ostavljate na mesto gde ih moze dohvatiti. Na taj nacin ne morate reci "ne-ne" svaki put kad se ono priblizi nekim vasim vrednostima itd. Treba da postoje odredjene zabrane, ali suvisne zabrane mogu obeshrabriti dete i izazvati negativan kompleks koji ce nositi kada treba da zapocne zivot. Video sam malu decu kako idu po sobi govoreci "ne, ne, ne, ne."

Verujem da dete moze biti obeshrabren zbog bezosecajne i apsolutne kontrole nad njim. Mi ne moramo govoriti: "Ucini to zato sto ja ti kazem!" Roditelji treba da budu otvoreni i razumni sa svojom decom.

Mislim da dete moze obeshrabriti preterano zahtevan roditelj i roditelj koga je tesko zadovoljiti. Neki dan na plazi jedna zena se pojavila sa svojom porodicom i polozila cebe na pesak. Rekla je: "Nemoj da ti pesak padne na cebe! Pazi, nemoj da ti pesak padne na hranu! Budi pazljiv! Ne idi u vodu! Mi smo tu da bi se zabavili, i zabavicemo se!" Dotle ste vi vec toliko zbunjeni da ste spremni da odete kuci. Nervozno brbljanje veoma obeshrabruje dete.

Postoji takodje i potreba da se izbegava neprekidno nezadovoljstvo bilo cime sto dete uradi. Na primer, kada vam pokaze crtez koji je nacrtalo a vi kazete: "Kako to da si presao preko linije ovde?" - to moze obeshrabriti dete. Deci je potrebno ohrabrenje. Kao roditelji moramo biti pazljivi. Mnogo puta nas je previse tesko zadovoljiti.

Mozemo obeshrabriti dete ako svoje nezadovoljstvo predugo izrazavamo. Mislim da onog trenutka kada se dete pokaje i izjavi da mu je zao treba da odustanemo od tog slucaja. Nemoj danima nastavljati da govoris: "Ne mogu da verujem da si to uradio! O, ne mogu to verovati!" - zadržavajući krivicu na njemu dan za danom. "Moj skupi kineski tanjir je slomljen!"

Sta ako bi Bog to uradio nama? Kada nesto zgresimo i trazimo od Boga oprostjenje, mi ne zelimo da on razvlaci svoje lice i da danima uzdise nad cinjenicom da smo ga izneverili.

Mislim da dete mogu obeshrabriti uzurbane i lazne optuzbe. Ja sam imao divnog oca, ali on nije bio savrsen. U stvari bio je veoma eksplozivan. Imao sam mladjeg brata Bila, koji je bio pravi nevaljalac. Pre nego sto se Bil rodio moj otac je rekao mojoj majci: "Ako budes imala crvenokosog decaka, kupicu ti kadilak." Ne znam kako se to dogodilo, ali ona je dobila crvenokosog decaka. Moj brat Bil je bio pravi decak, i moj otac ga je zaista idealizovao, kao i mi ostali. Bil je dosao kasnije, posle nas ostalih, tako da smo ga svi pazili i razmazili.

Kad god bi Bil poceo plakati i vikati, moj otac bi skoro poludeo. A moj brat Bil je znao za to. Zato bi svaki put kad bismo mu moj brat i ja ucinili nesto nazao Bil rekao: "Sredicu ja tebe!"

- i poceo bi da vristi. Moj otac bi dotrcao skidajuci svoj kais i istukao bi nas starije decake. Tada bi moj otac pitao: "Sta se ovde desava?" Kad god bi nas brat Bil poceo vristati, mi bismo bezali - zato sto bi nas moj otac prvo istukao a posle postavljao pitanja. Ja nisam uvek bio nevin, ali mnogo puta sam dobio batina, a da nisam ni bio umesan. To je bio deo eksplozivne prirode mog oca. On je prvo tukao a pitanja je postavljao kasnije.

Ako stalno pogresno optuzujemo svoju decu i ako im brzopleto sudimo, to je za decu veoma obeshrabrujuce.

Mislim da je dete obeshrabreno kada je stalno pod pritiskom zbog moguće opasnosti. "Ne, ne mozes izici napolje da igras bejzbol. Mozes se povrediti. Mozes ozlediti prst. Ako lopta pogodi tvoj prst na pogresan nacin, bolece te i iskrivice se. Bolje nemoj da vozis taj bicikl. Tako je opasno voziti bicikl..." Pa ziveti je opasno. Neprestano opterecivanje deteta zbog moguće opasnosti moze ga obeshrabriti.

Vi, kao roditelj, treba da vezbate razum, sud i mudrost. Verujem da decu treba upozoriti na odredjene opasnosti, na primer ulazak u auto sa strancem. Ni na koji nacin ne mozete ih nadgledati dvadeset cetiri sata na dan i zastititi ih od svake povrede i rane. To je deo zivota i odrastanja.

Mislim da dete mozemo obeshrabriti i ako mu dajemo test karaktera koji ne odgovara njegovom uzrastu. Na primer, ako se malom dvogodisnjaku dogodi da izgubi kontrolu, ne bi mu trebalo reci: "O, imas slabo srce!" Cuo sam za jedno malo dete koje je islo da snimi pluca rentgenom. Doktor mu je na snimku pokazao srce a mali decak je poceo plakati zato sto je na snimku njegovo srce ispalo crno. Mislim da dete veoma obeshrabruje ako ga drzimo pod nekom teskom osudom za nesto sto ne razume.

Mislim da obeshrabrujemo decu ako im uskracujemo stvari od Gospoda - duhovne stvari u crkvi - kada ih oni zele. Mi kazemo:

"Ti si previse mlad. Ne razumes jos." Isus je rekao: "Ko ne primi kraljevstva Bozjega, kao malo dete, neće ući u njega" (Marko 10:15).

Na primer, mozda kazemo sestogodisnjaku ili sedmogodisnjaku koji sedi na sluzbi vecere Gospodnje i zeli da je uzme: "O, ne, ti ne mozes to uzeti. Suvise si mali." Ali u svom srcu on voli Isusa. Mozda on ne razume sta to sve podrazumeva (ne znam ni da li ja razumem), ali mislim da deci treba dozvoliti

da ucestvuju u duhovnim stvarima - cim ona to pozele. Uvek se setim Isusovih reci: "Pustite decu neka dolaze k meni, i ne branite im." Mislim da im treba dozvoljavati i ohrabrivati ih da ucestvuju u duhovnim stvarima.

"I vi ocevi (u grckom - "ocevi i majke"), ne razdrazujte dece svoje, nego ih odgajite u nauci i u strahu od Gospoda" (Efescima 6:4). Jedna od najtragicnijih scena koje sam ja video je kada roditelj izaziva i nervira svoje dete dok ga ne dovede do frustracije i mentalne zbunjenosti. Vidjao sam roditelje koji drze pred svojom malom decom bocicu, a kada dete dospe do nje, povlace je i drze smejući se da bi je opet povukli. Video sam malo dete iznervirano dotle dok ne zna sta da radi a roditelja kao da zabavlja sto vidi dete potpuno oduzeto. To je jedna od najokrutnijih stvari koju roditelj moze uciniti.

Podizite decu u disciplini i postovanju Gospoda. Solomon je rekao: "Uci dete prema putu kojim treba da ide, i on neće odstupiti od njega ni kada ostari" (Poslovice 22:6). U tome je nasa odgovornost kao roditelja - da odvojimo vreme da decu poducimo, uvezbamo i podignemo u disciplini i postovanju Gospoda.

Disciplina

Mi smo po prirodi gresnici. David je rekao: "Od samoga su rođenja pokvareni ti zlocinci, od utrobe materine tumaraju ti lazljivci" (Psalam 58:4). On je prepoznao prezrenost svoje ljudske prirode. Postoji psihologija ili, savremenije receno, filozofija popustanja. "Pusti ih da rade ono sto zele. Nemoj ih sputavati. Neka slobodno izraze sebe." Mislim da je dr Spok ovom filozofijom nacinio losu uslugu narodu. Jer dete prepusteno svom prirodnom porivu nije urodjeno dobro nego je urodjeno lose i gresno. Biblija kaze "Ludost je uz srce detetu svezana, prut karanja ce ga ukloniti od nje" (Poslovice 22:15).

Rec "disciplina" (prevedena kao "odgajite" u Efescima 6:4) nosi

znacenje discipline sa kaznjavanjem. To je tezak zadatak

- vaspitati svoju decu. To zahteva vreme. Lakse je jednostavno im dopustiti da rade sta hoce nego ih zaustavljati. Ali Biblija takodje kaze: "dete samom sebi ostavljeno mater svoju osramoti" (Poslovice 29:15).

Veoma je vazno u disciplinovanju nase dece da uvek osecaju koliko ih mi volimo, da ona budu sigurna u tu ljubav i da kad budu disciplinovana nikada ne posumnjaju u tu ljubav.

Svako dete je prirodni psiholog i nakon batina cesto kaze:

"Vise me niko ne voli! Ti me mrzis! Ti me ne volis!" Ne svidja nam se kad cujemo ovakve optuzbe od svoje dece. Ali Biblija kaze: "Onaj koji stedi svoj prut - mrzi svoje dete." Ponekad postajemo neoprezni ili zanemarujemo kaznjavanje svoje dece. Mnoga deca imaju psiholoskih problema danas. Nose u sebi komplekse krivice koje njihovi popustljivi roditelji nikada nisu izlecili.

Kada sam ja bio dete i kada bih bio neposlusan svom ocu, on bi rekao: "U redu, sine, kad dodjes kuci idi u svoju sobu. Doci cu da razgovaram sa tobom." Tacno sam znao sta to znaci: on bi razgovarao sa mnom koristeci kais. Ali ja sam znao da sam pogresio. Tada bi se stvorio zid izmedju mene i oca. Ne bih mogao razgovarati sa njim. Bio sam kriv. Bio sam optuzen.

On bi dosao u moju sobu i rekao mi: "Zasto si to uradio, sine?"

"Ne znam, tata. Jednostavno sam uradio."

"Sine, rekao sam ti da to ne uradis. Ali ti si to svejedno uradio."

Zasto?"

"Ne znam!" A u stvari - znao sam dobro. Uradio sam to zato sto sam zeleo - namerno - ali nisam hteo da mu to priznam.

"U redu, sine. Moracu te istuci zbog toga." Tada bih dobio. Vikao bih, jer sam shvatio da ako vicem necu dobiti tako puno udaraca. Vikao bih kao da umirem. On bi napustio sobu osecajuci se bedno, a ja bih jedno vreme lezao tamo zeledi da sam mrtav. Da sam mrtav, njemu bi bilo zao sto me je istukao!

Ali nakon izvesnog vremena mama bi me zvala na veceru. Stustio bih se u trpezariju. "Zdravo, tata!" Sada je sve bilo u redu. Vise nisam bio kriv! Medju nama nije vise bilo zida. Bio sam kaznjen, i zbog toga nije vise bilo krivice. To je bio dogadjaj iz proslosti, koji mi vise ne visi nad glavom.

Nema nista gore od toga nego uraditi nesto lose a ne biti uhvacen u tome. Ja bih sedeo za stolom, ali ne bih mogao gledati svog oca. On nije znao sta sam uradio, ali sam se ja plasio da ce mozda saznati. Ta krivica bi toliko bila teska za mene da bih se dva tri dana bedno osecao.

Kakvo je to slavno olaksanje kada se konacno suocimo i zavrismo s tim.

Bozja rec

Kao roditelji moramo biti pazljivi da ne kaznjavamo svoju decu u besu, jer tada naginjemo prekomernom kaznjavanju.

Mnogi roditelji cine veliku gresku kada prete da ce kazniti dete. Obecaj da ces ga kazniti i nemoj prekrstiti obećanje. Neki roditelji stalno prete svojoj deci: "Razbicu ti glavu ako to opet uradis!" Ti mu neces razbiti glavu, zato - nemoj to reci. Stalno pretis dok dete ne prestane da obraca paznju na ono sto kazes. Samo pretis i ono to zna. Kada vase dete shvati da je vasa rec punovazna, vise necete morati da vicete na njega. Sve sto treba da radite je da govorite.

Vikanje je znak slabosti. To je znak vaseg promasaja kao vaspitaca. Ja moram da vicem na svog psa zato sto nisam uspeo dobro da ga vaspitam. "Cuti, Reks" - a on nastavlja da laje. Ali ako kazem: "CUTI, REKS!" on ucuti. Zasto? Zato sto sam ja lenj. Suvise sam lenj da ga vaspitam.

Toliko puta to isto vazi i za nasu decu. Nismo naucili da ih vaspitamo recju. Upali smo u ruznu naviku vikanja.

Pavle je pisao Timoteju: "Od detinjstva svoga znas Sveta pisma" (2.Timoteju 3:15). Timotej je bio uvezban u Bozjoj Reci. Kakav blagoslov!

Deca nece prirodno gravitirati prema dobrom. Vi ih morate nauciti da vrednuju dobrotu, iskrenost i moralnu celovitost. Vi ne morate svoju decu uciti da varaju. Ona to rade prirodno. Morate ih uciti da ne varaju. Ne morate se brinuti kako da naucite dete da laze. Deca to rade prirodno. Morate ih uciti da treba uvek da govore istinu. Postoji prirodan poriv prema gresnoj prirodi. Decu treba vezbati. Moraju biti disciplinovana.

Treba da dovedete dete do discipline i uvazavanja Boga. Ali dok to radite, mozete proci kroz nekoliko godina nevolje kada u svom srednjem razdoblju prelazi sa vere svojih roditelja na otkrice svoje sopstvene vere. Mozda cete proci kroz nekoliko uzburkanih godina dok ona izlaze da isprobaju svoja krila, ali uvek cete imati pouzdanje da ce se vratiti Bogu svog ranog detinjstva i ranog uvezbavanja. Zato, nemojte paniciti. Znajte da ce ih Gospod privuci nazad sebi ukoliko ste bili verni podizuci ih i bicete nagradjeni kad vidite njihovo spasenje.

Poslodavac / zaposleni

Konacno, Biblija govori o "slugama i gospodarima" i precizira odredjena pravila njihovog odnosa. Jasno je, mi danas nemamo robove. Sva scena prebacila se sa slugu i gospodara na zaposlenog i poslodavca. Medjutim, ja mislim da prilicno spremno mozemo primeniti pravila "slugu" za zaposlene.

"Slusajte u svemu svoje gospodare po puti, ne samo pred ocima radeci kao da ljudima ugadjate, nego u bezazlenosti srca, bojeci se Gospoda" (Kolosanima 3:22). Verujem da treba da budete najproduktivniji radnik na svom poslu - kao svedok Isusa Hrista. Verujem da treba da budete iskren i ispravan. Ne treba da provodis previse vremena u posetama i razgovorima, cak ni u svedocenju na svom poslu. Svom poslu treba da das svoj posteni prilog truda i rada.

Ti mozes i treba da svedocis za vreme pauza i u vreme rucka. Ali nije dobro svedocanstvo za tvog poslodavca ako uvek svedocis svom saradniku kada bi trebalo da radis. Tvoj poslodavac te gleda i vidi da svog saradnika spreavas u radu. To je lose svedocanstvo za Hrista. To je skoro isto kao i krasti od svog poslodavca. Mislim da kao zaposlen treba da budete ekstremno marljiv. Treba da tezis tome da budete najkorisniji radnik kao svedok za Isusa Hrista. Ne samo pred ocima radeci, ne kao oni koji ljudima ugadjaju, nego radeci to kao Gospodu. "I sve sto cinite, od srca cinite kao Gospodu a ne kao ljudima, znajuci da cete od Gospoda primiti nasledje u ime nagrade (pravu nagradu)" (Kolosanima 3:23-24).

"Gospodari, dajte slugama svojim sto je pravo i pravedno, znajuci da i vi imate Gospodara na nebesima" (Kolosanima 4:1). Biblija je ucinila mnogo za radnog coveka. Bog vise puta progovara protiv nepravednih nadnica. On kaze: "Poslusajte sada vi bogati. Placite i ridajte za nevolje koje ce doći na vas." Bogati su u stvari varali i zadržali su za sebe nadnice, pa je sada njihovo srebro i zlato trulo (Jakov 5:1-4). Bog progovara protiv uskracivanja odgovarajuće plate i nadnice.

Verujem da je poslodavac duzan svojim zaposlenima davati pravednu i postenu platu, ali takodje i zaposleni treba da je zarade. "Znajuci da i vi imate Gospodara na nebesima." Uvek treba da znate da na kraju postoji jedan konacni sudija koji ce svima nama suditi. To je Bog.

Kratak sadrzaj

Ukratko smo pogledali ljudske odnose koji pripadaju posebnoj ulozi u zivotu koju imam kao - poslodavac, otac, muz, zena, dete, radnik. Kakav je moj biblijski položaj? Kako treba da ispunim svoju ulogu?

Boze, pomoz mi. Jer shvatam da imam obavezu prema Bogu kao njegov sluga, imam obavezu prema Bozjoj porodici u položaju koji mi je On dao - kao pastir stada i shvatam svoju obavezu prema svojoj zeni i deci, i ja pokusavam da uravnotezim sve te obaveze i njihov neizbezan pritisak - nema nacina na koji ja to mogu uraditi!

Kao što je Pavle rekao: "I za ovo ko je dovoljno vredan?" (2.Korincanima 2:16). Ali sa Pavlom ja zahvaljujem Bogu da naša dovoljnost dolazi od Hrista. Naucimo da se okrećemo njemu za pomoć, vodstvo, snagu u svim stvarima.

O autoru

Čak Smit, sluga Gospoda Isusa Hrista je učitelj Biblije više od 40 godina. On je pastor crkve Kalvari Cepl (Calvary Chapel) u Kosta Mesi u Kaliforniji. njegovi komentari Biblije bili su uputstvo i inspiracija za hiljade čitalaca i radio slusalaca sirom sveta. Kod nas je do sada objavljeno nekoliko njegovih knjiga. Naslovi kao što su Zetva i Harizma ili harizmanija plene pažnju zbog izuzetno uravnoteženog gledanja na neka danas aktuelna pitanja u hrišćanstvu.